

een zoogdier?

De sfeer is goed, er wordt veel gelachen en Uittenboogaard blijft rustig open vragen stellen: "Kun je het nog op een andere manier bekijken? Is een krokodil een landdier of een waterdier?" De proefouders werken goed samen en na tien minuten is de fauna keurig ingedeeld. Daarna mogen ze de dieren nog op een rijtje leggen. Van groot naar klein. Uittenboogaard legt uit dat deze oefening bij jonge kinderen soms gemakkelijke taferelen oplevert, vooral als sommige kinderen een bepaald dier nog nooit in het echt hebben gezien. Dan wordt bijvoorbeeld een ijsbeer beschouwd als kleiner dan een kikker, omdat het kind afgaat op de grootte van het figuurtje zelf. Andere kinderen leggen dan uit dat een ijsbeer veel groter is dan een kikker en samen onderhandelen ze verder over de plek van het dier in het rijtje. De juf helpt natuurlijk een beetje.

Ogen geven

Het doel van de avond is vanzelfsprekend niet het gegroepeerd krijgen van een busje dieren, maar om de ouders 'ogen te geven' waarmee ze op een andere manier kunnen kijken naar het spelend leren van hun kinderen en daar ook thuis beter bij kunnen inhaken. Na de demonstratie krijgen de ouders een paar filmpjes te zien van kinderen die ook sorteeroefeningen doen. Behalve met dieren kun je het ook doen met knopen, met schelpen of met sokken. En met heel veel andere voorwerpen. Ze delen knopen in op kleur, op grootte, op aantal gaatjes en of ze lekker voelen.

Uittenboogaard vertelt over een jongetje dat op het strand schelpen verzamelde voor een sorteeroefening. Hij liet alle schelpen met een slakvorm liggen. "Waarom neem je die niet mee?" vroeg Uittenboogaard. "Omdat de dieren die er in wonen dan hun huisje niet meer kunnen terugvinden", was het ontwapenende antwoord.

Tot maart wordt aandacht gegeven aan sorteren, daarna komen andere oefeningen aan de beurt. Daar wordt nog druk aan voorbereid.

Els Feijs, ook wetenschappelijk begeleider, laat de eerste zes dozen zien die het begin zijn van een speltheek. Die kunnen ouders lenen om thuis oefeningen te doen. Dan volgt het vraag en antwoord gedeelte van de avond.

Effecten

De ouders zijn benieuwd naar de effecten van de nieuwe aanpak. Een vader: "Op welke manier worden mijn kinderen nu anders dan als ze deze methode niet zouden krijgen?" Daar is geen makkelijk antwoord op. De begeleiders leggen uit dat eventuele effecten pas na een paar jaar te zien zijn, dat er ook metingen zullen worden verricht, maar dat er geen controlegroepen zijn waarmee je de leerlingen kunt vergelijken. En je weet natuurlijk nooit hoe je kind zich ontwikkeld zou hebben bij een meer traditionele aanpak. En hoe moet je bewijzen dat bepaalde effecten alleen maar toe te schrijven zijn aan de nieuwe aanpak. De ouders, leerkrachten en bege-

leiders vinden elkaar in de overtuiging dat leren via verwondering, zelf ontdekken en gestructureerd samenwerken tot rijkere en meer beklijvende leerervaringen leidt dan traditionele methodes van kennis aanbieden, huiswerk maken en overhoren. Op dat niveau lijkt het een beetje op oude wijn in nieuwe zakken. Wie zich de pleidooien herinnert van Vrije scholen, Montessori scholen en Jenaplan scholen, om er maar een paar te noemen, herkent het vuur en het enthousiasme om een nieuwe aanpak uit te proberen en om ouders meer bij de ontwikkeling van hun kinderen te betrekken. En dat op zichzelf al staat een beetje garant voor betere leereffecten en een bredere persoonlijke ontwikkeling van de leerlingen.

Je zou bijna willen dat je zelf nog tweede groeper was en op de Graaf Florisschool mee kon doen aan het TalentenKracht project. Kijk voor meer informatie op talentenkracht.nl of op graafflorisschool.nl. ●